

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hóra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékire.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap
korán reggel.
Unnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1904.

POLITIKAI NAPILAP.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyszög centiméterenként 8 fillér.

Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyílttér megállapodás szerint.

Vasárnap, május 8.

Bánffy Szegeden.

Kolozsvár, máj. 8.

(:) Bárá Bánffy Dezső, az új-párt apja a képviselőházban ez idő szerint még tagok és vezér nélkül szűkölködő új politikai pártnak vezért akar szerezni.

A vezér személyére nézve természetesen nem lehet kétség: az Bánffy Dezső, aki bukása után sokat tanult, még többet elmélkedett és a legtöbbet vezekelt, míg tudásban gyarapodva, megtisztult lélekkel a Pesti Hírlap hasábjain, majd első ízben itt Kolozsvárt egy új párt alakításának gondolatával lepte meg Magyarország politikai és Kolozsvár tudós világát.

Bárá Bánffy Dezső tehát képviselőnek akarja magát megválasztatni Szegeden. Meg vagyunk győződve róla, hogy az ország politikai helyzete csak nyerne vele és magunk is kívánjuk, hogy Bánffy Dezső újabb életének ezen első lépésénél ne bukjak el. Kívánjuk ezt már csak azért is, nehogy azt kelljen hinnünk, hogy Magyarországon az elveket csak abban az irányban tanácsos megváltoztatni, a mely a baloldaltól a jobboldalra vezet, de megfordítva nem és nehogy azt kelljen hinnünk, hogy a kurucból labancca vedlett még mindig aranyláncot, a labancból kurucca lett még mindig üldözést érdemel ki nálunk.

Nem tudjuk, Bánffy Dezsőnek milyen esélyei vannak az Alföld metropolisában. Ellenjelöltje, a szabadvélpárt jelöltje ösmeretlen nevű és képességű egyén az ország előtt, de úgy lehet, annál tekintélyesebb összeköttetésekkel bír Szegeden és kellő garanciákat nyújtott a kormányának.

Az azonban bizonyos, hogy Bánffy Dezső egyéni súlyánál és politikai hívatásánál fogva is lenyomná Rónay Jenő urat, ha képviselőválasztásainknál a jelöltek egyéni sulya és politikai hívatottsága lenne a perdöntő tényező.

De ki tudhatná, ha Bánffy Dezső nem, hogy mire képes egy tag lelkiismeretességű, erőszakos kormány, mikor arról van szó, hogy egy veszedelmes ellenféltől kell megszabadulnia, vagy egy nagy

súlyú ellenfél elől kell az érvényesülés útját elzárnia. Önmagával és Jeszenszky Sándorral ülön Bánffy tanácsot, mielőtt mindezeket mérlegelve, a saját választásain elgondolkozva föllépne Szegeden. Bánffy Dezső csak úgy lehet Szeged képviselője, ha a Tisza-kormány becsületesebb a választásoknál, mint a milyen volt a Bánffy-kormány.

Bizonyára az új-pártnak Kolozsvárt formába öntött programjával fog Bánffy Dezső Szegeden is föllépni. Nem kételkedünk benne, hogy ez a tetszetős program Szegeden is sok hívet fog a Bánffy zászlaja alá vonni. A magyar vezényszó, magyar udvartartás, önálló vármegye és mindemellett még kilátásba helyezett kormányképesség jelszava az alföldi magyar választókra sem tévesztheti el hatását. De a Bánffy programjának szellemi magja, a magyar nemzetállam kiépítésének szép devise-je ott a szinmagyar alföldi városban el fog mosódni, talán el is fog tűnni: ez ott nem foglalkoztatja az emberek lelkét, mint itt nálunk, ennek ott nincs vázarsereje, mint itt nálunk, mi itt a nemzetiségek tengerében, azok ellenére törekszünk a magyar nemzetállamra; de elképzel-e Szegeden csak egy ember is más államot, mint magyar nemzetállamot és más államirányzó gondolatot, mint a magyar »nemzeti gondolatot? Ami tehát a mi szemünkben a Bánffy fellépésében és programjában a legértékesebb, az egyedül értékes, az Szegeden, ha nem is értéktelen, de mindenesetre hatástalan lesz.

De nem számol, úgy látszik, Bánffy azzal sem, hogy az Alföld par excellence függetlenségi érzelmű országrész. Ne ejtse őt tévedésbe az, hogy egyes helyeken mégis kormánypárti a képviselő. A közigazgatásban Tisza Kálmán óta uralkodó szellem, az olyan választások hatása, mint a milyen a Bánffy-féle választás volt, elgyöngítette a nép ellenállóképességét és elfojtotta meggyőződését, de nem tudta azért megőlni igazi ideálját, Magyarország függetlenségét és nem tudta megmászni azt a hitet, hogy ez a függetlenség csak a 48-i alapon, de nem a 67-i alapon szerez-

hető meg. Ha a szegedi választók meggyőződésén nem fognak erőszakot elkövetni, akkor meg lesz választva Bánffy Dezső, mert programjába sokat igyekezett átvenni a függetlenségi párt programjából; de ha Tisza István benne épügy csak az ellenzéki pártvezért fogja látni, mint ahogy ő csak annak nézte annak idején azokat, akiket tüzzel vassal igyekezett kiirtani, akkor Bánffy Dezső most nem fog Szegeden mandátumhoz jutni.

És ezt már a parlamenti pártok egzszerűsége kialakulásának szempontjából sem kívánjuk. Sőt ellenkezőleg: szeretnők azt, ha Bánffy minél előbb aktív részt venne politikai életünkben, mert azt hiszszük, hogy Bánffy Dezső sokkal könnyebbnek és üdvösebbnek fogja tartani azt az utat, a mely az 1867-i alapról az 1848-i alaphoz vezet, mint azt az utat, mely 1895-től 1904-ig vezetett.

Gámán Zsigmond.

Kolozsvár, május 7.

Kolozsvár jellege a maga őseredetiségéből alig őrizett meg valamit. A mint bástyáit, régi kapuit, falát csaknem egészen lerombolták, úgy eltűnnek innen a város régi alakjai, családai, nevei: alig marad meg belőlük. Két elszórt a nagy álomra, az egyetlen igaz nyugalomra a halál, ki eltávozik. A lakosság (a dolog természetesen folyama szerint) vidékről s Budapestről jön le, oly tömegben, hogy tulajdonképpen talán nem is vagyunk már vidéki város. A mint alakul a város külseje, úgy alakult egész társadalma is. Talán más nagyobb vidéki városban is így van. Félek, hogy a társadalmi élet, külsőségeiben kivált, a fővárosi szokásokat veszi föl. Mi jó ebben s van-e rossz benne — hagyjuk most. De, mint egy szál napugár nemzeti gyászunktól borított egünkön, tinnep foly le ma Kolozsvárt. Ünnepeink ötven esztendősi tisztviselői működésében Gámán Zsigmondot, ezt az igazi erdélyi, igazi kolozsvári, a Kolozsvári Kereskedelmi és Iparkamara titkárát. Ebben a rövid lélegzett világban, a sietés és idegeség e korszakában ötven esztendőit eltöltött szakadatlan munkában, alkotásokban, küzdelmekben, folytonosan a jóra, a köz érdekében termelt eszmék megvalósításában: nagy dolog. Hozzá, oly önzetlennél s oly szerényen, mint Gámán Zsigmond — majdnem paratlan dolog.

Életrajzát, a róla szóló adatok közül csak egynehányt elsorolva, bizonyára sokan lesznek, akik számos érdeméről nem tudnak, de elmondhatni, hogy életrajzírói sem, mert mindeddig nem is jelent meg a tiszteletreméltó munkás férfiről egész kimerítő, részletes életrajz olyan, mely minden munkásságát felsorolná. Az adatokat hozzá nem is lehet megkapni. A kortársak egyrésze elhunyt s maga Gámán Zsigmond nem szokott magáról beszélni. A kamara története s küzdelmei tanúságtétele az ő élete küzdelmeinek. 1829-ben született, (tehát 75 esztendő) Kolozsvárt. Itt végezte tanulmányait s a szabadságharcban részt vett. Mint husz éves ifjú kötött kardot: honvéd volt. Kemény Farkas ezredes segédtséje lett, mint hadnagy. A zsidói fejezetletét után rövid ideig Aradon tartózkodott. Aztán osztrák katonának sorozták. 1850. májusig, mint közlegény szolgált Olaszországban. Innen hazatért Kolozsvárra s a nemsokára föllálitott kereskedelmi és iparkamaránál 1851. jegyzői állást nyert, 1855. óta pedig titkára.

Hogy ez ötven év alatt minő óriási munkát végzett, arról számot adni s kivált egy új-ágicik keretében lehetetlen. Csak egy pár ügyre, alkotásra mutatunk rá. 1857-ben rendezték Kolozsvárt az első iparkiallást, Gámán Zsigmond titkára volt, ami azt teszi, hogy ő rendezte s azóta nem egyet kezdeményezett, létesített. Küzdött az erdélyi vasút létesítéséért. Fárdozott hitelintézetek létesítésén. Nem rajta mult, hanem a viszonyokon, hogy ez intézetek egyrésze elpusztult, a szándék, mely ez intézetek alapítására való közreműködésben vezette: a népnek, az iparosnak, a kereskedőnek megsegítése. Rablógazdálkodásnak mindig ellene volt, humanizmusával mindig enyhítette egyes régi pénzüntézetek hibáit.

Gámán valóban uttoró volt az iparosok oktatásában, kiképzetésükben. Iparitanonc s iparkiskolákat kezdeményezett, tény hogy uttoró volt az egész országban. Használóképpen a kereskedő ifjak kiképzetésén fáradozott, kereskedő ifjak részére iskolát létesített. Egész sereg ipari oktatásra, szaktanulásra és kiképzésre szolgáló intézményt létesített Kolozsvárt mint kezdeményező, mint támogató, mint fáradozó, lankadatlan munkás.

Az ipari szakoktatás terén Kolozsvár a gyökere a magyar intézményeknek: Gámán Zsigmond tiltotta el s mint csemetét sokáig ő védte s ápolta. A kolozsvári kereskedelmi akadémia, az ipari szakiskolák s a szaktanfolyamok egész serege, ipari muzeum, mind vetés, melynek aratását már

érezzük, de melynek igazi hasznát még csak ezután fogjuk élvezni.

Most már hogyan lehessen elmondani itt azt a sok küzködést, azt a sok aggodalmat, fáradságot, melyet Gámán Zsigmond kiállott Kolozsvár iparért és kereskedelméért. Ellenséges, idegen kormányval szemben kellett védenie pályája kezdetén a mi elnyomott alig létező iparunkat, kereskedelmünket. Majd államügyünk újjászülése után a mellőzött, nem ismert, nem méltányolt közgazdasági, nemzeti gazdasági érdekeket támogatnia, a figyelmet reáirányítani, küzdenie érte a kormányokkal, kiknek a legujabb időkig sem módjuk, sem érzetük nem volt amaz ügy óriási fontosságáért, melyet Gámán Zsigmond itt hűségesen, nem csüggedve, s nem tósztokban, de szakadatlan munkával képviselt.

Azóta változtak a viszonyok. Igaz még most is foly az ügy országos nagy építése, a szervezkedés munkája rettentő küzdelemmel, fáradsággal. De az épület már emelkedik, már egész sereg lelkes munkás dolgozik vasszorgalmu vezetővel. Am, az uttörő munkáját s az alapvetés roppant művét Gámán Zsigmond végezte — Kolozsvárról.

A pennát forgatta Gámán Zsigmond sokáig az irodalom s a hírlapirodalom terén. Mint egészen fiatal ember 1846—49. már munkatársa volt a kolozsvári *Hon és Külföldnek* (Adatainkat *Szinyeyi*: Magyar Irók c. művéből vesszük.) dolgozott e mellett a *Győri Közlöny*-be. 1848-ban a kolozsvári *Ellenőr* szerkesztőségébe lépett. Cikkeit irt a *Budapesti Visszhang*-ba, majd a kolozsvári *Heti Lap* segédszerkesztője volt. Később a régi *Kolozsvári Közlöny*-ben dolgozott, majd a *Korunkban* és *Erdélyi Postában*. Ez utóbbi lapot 1863-ban Gámán Zsigmond alapította. Hetenként ötször jelent meg egy évig, 1867—68 az *Unió* c. közgazdasági lapot szerkesztette (s akkor a közgazdasági lapok azok is voltak) míg e folyóirat a Kolozsvári Közlönyvel nem egyesült. Dolgozott a *Kolozsvárban* is, a nyolcvanas években.

Mind e lapokban s folyóiratokban egész sereg közgazdasági, társadalom-politikai hasznos cikke, ismertetése, agitációja jelent meg. Pihenésül pedig elbeszéléseket irt, fordított és szinműveket fordított. *Dumas* szép *Bagdadi hercogánját* is Gámán Zsigmond fordította, egész sereg más apróbb nagyobb szinművet. E mellett a kereskedelmi és iparkamara jelentéseit, többnyire maga irta, az utóbbi évekig, (mióta kitűnő munkatársa fia, a kereskedelmi és iparkamara érdemes segédtitkára is végzi a mun-

TÁRCA.

Költő király halálára.

A mennyi könny gyűlt, nagy nagy [gyászod óta,
Szemedbe újra magyar nemzetem,
Hullasd le méltó, drága tetemére,
Kit áldva zeng majd a történelem!
Költő királyod! költő fejedelm!
Nagy lelke szállott ma az égbe fel...
Oh van-e egy, csak egy magyar a [földön
Kinek szíve ma ne zokogna fel?

Oh van-e úr a fényes palotákban,
Es van-e pár a kunyhók rejtekén,
Ki nemzetének mérhetetlen gyászán
Könyvet ne ejtne szívből két szemén?
Ki nem csak nagy és nem csak hogy [magyar volt,
De önzetlennél imádta bonát,
Kinek a lelkét napugár fűrészté
S a szent költészet lángja fonta át!

Nincs, nincs magyar! se úr, se pár [ma olyan
Ki meg nem érti vesztet nemzetét!
A költészet s a dal; a hit világa
Es lelkünk ebben mindig egyetért!
Hitünk, az ő, a szent, a nagy ter- [mészet,
S ki ebben nem hisz sohse volt szíve,

Vallás a dal, a költészet világa,
S ki ebbe hisz csak annak van hite!

Oh mennyi gyász egy rövid évtizedbe,
Oh mennyi jaj a nemzet ajakán!
A hősök hullnak, esendbe, sorba [hullnak
S ma-holnap alig lesz levél a fán!
Kossuth apáknak sirján fel se száradt
A tenger köny mit rék hullatánk...
S már újra köny, már újra gyászra [ébredt
Dicsőkben immár oly szegény hazánk!

Költő királyod! az volt ő tenéked,
Költő királyod halt meg ő magyar!
A kárpátoktól le az adriáig
Dalától zengett bérc, erdő, avar!
A rónaság, az alföld délibábas
Ringo kalásza zizegte nevét,
Azokhoz méltón, a kik együtt küzdtek
Es megmenték a nemzet életét!

Költő királyod! költő fejedelm!
Az! annak szülte őt a végzete!
S nyolevan tavaszt, nyolevan dicső [nagy évet
Azért is mért rá istenünk kegye!
S e nyolevan év, mégis mint röpke [álom,
Vagy mint a nap ha nyugovóra száll,
Olyan rövid s oly gyorsan tűnt le [köztünk
Dicső nagy élted, ősz költő király!
Nyolevan tavasz! mi az egy óriásnak,

Ki századokra irta meg korát?
Nyolevan tavasz! mi az egy nagy [dicsőnek,
Kit meg csodált az egész nagy világ?
A merre szem lát, gondolat repülhet,
A völgy, a bérc, a kunyhók rejteke,
S ahol a nap kél, csillagok ragyognak,
Azt mind bejárta óriás szelleme!

Nagy, mérhetetlen nemzetünknek [gyásza
Feltörték újra hegyedő sebet...
Mikor lesz vége, s lesz-e egykor vége?
Megmondja tán majd néhány [századév!
S ha lesz is, nem zeng soká a [madárdal

Oly édesen az erdőn, bércen át...
A napragyog, de fénye oly hideg lesz,
Mint fenn a bűvös csillag miriád!
Amennyi köny gyűlt, nagy, nagy [gyászod óta
Szemedbe össze magyar nemzetem!
Hullasd le annak drága tetemére
Kit áldva zeng majd a történelem!
S te égi nagy! Oh hallgasd meg [imánkat,
Egy nemzetét, mely trónusodra [száll...
Fogadd be őt is mint a legdicsőbbet:
Magyar volt mindig, és költő király!
Kolozsvár, 1904, május 7.

Tompá Kálmán.

Isten előtt.

— Oliva Schreiner. —

Azt képzeltem: Isten itélőszéke előtt állok, az égből. Isten kérde, hogy mi járatan vagyok?

En elmesélem, hogy testvéremet, az Embert jöttem rendre utasítani.

Az Isten szólt:
— De hát mit vétett?

En feleltem:

— Elcsalta nővéremet, az asszonyt. Megbabonázta, megsebezte s kidobta az utca porába. Ott fekszik most is. Az Embert kezei véresek. Itt vagyok, hogy Te büntess meg őt. Vedd el Tőle királyságát, melyet nem érdemel s add nekem; az én kezeim tiszták. Előmutattam Őket.

Az Isten mondá:
— Kezeid, igaz, tiszták, de emeld meg ruháidat.

Főleltem s lábaim vörösek voltak. Vértörösek, mintha borba mártottam volna őket.

Az Isten kérdé:
— Mitől ilyenek a lábaid?

— En Szentseges Uram! az utakat sár földi. Ha egyenesen mennék, beszennyezném ruháimat, mely, ime látod, fehérnek maradt. E miatt választom meg, hogy hova lépjek.

— És min jársz tehát? — mondta Isten.
Hallgattam. Leengedtem ruháimat. — Köpenyemet fejem fölé huzva, csöndesen távoztam. Féltem, hogy meglátnak az angyalok.

Ismét a menyország kapujánál állok. En, meg egy társam. Egy asszony. Szorosan egymásba kapaszkodánk, hisz oly fáradtak voltunk.

Néztek a magas kerítést. Jöttek az angyalok, kinyitották az ajtót és mi beléptünk. Ruházatunk sáros. A márványlépcsőkön felmentünk s a trónhoz jutottunk. Itt elválasztottak egymástól az angyalok. Őt a legutolsó lépcsőre, engem meg a legfelsőre helyeztek, mondván:

— Midőn ez az asszony utolszor itt járt, vérmomokat hagyott maga után a földön; könnyeinkkel kellett felmosni a véres csöppeket. Ne engedjétek őt fölmenni itt!

Ekkor ő, ki velem jött, felém nyújtotta kezét. Lementem s mellé álltam. Az angyalok, a fényesek, kik soha nem vétkeztek, soha nem szenvedtek: fel és alá jártak körülöttünk. Azt hiszem egymás nélkül nagyon magányosan éreztük volna magunkat. Az angyalok oly ragyogóan világosak voltak.

Isten megkérde, hogy miért jöttem. Társamat magam mellé vontam, hogy őt is észrevegye.

Isten így szólt:
— Hogy esik az, hogy ma együtt vagytok itten?

En feleltem:
— Az asszony az ut porában feküdt. Átgázoltak rajta. En mellé fektüdtem, ő karjaival átfonta nyakamat, én főleltem s így együtt keltünk fel.

Schuster Emil

Norinbergi, diszmű, játék, sport,
vadászati és fényképészeti kellé-
kek áruháza.

Kolozsvár, Mátyás király-tér.
(Gróf Rhédey-palota.)

Telephon: 183. Telephon: 183.

kát). E jelentések mintaszerűek voltak s azok is.

Valóságos fárasztó volna leírni s elolvasni azt a temérdek munkát, a mit Gámán Zsigmond áldásos és nemes tevékenysége alatt végzett. Fárasztó volna, ha nem hatná meg az embert s nem gyönyörködne abban, hogy mire képes a csöndes, kitartó, lankadatlan munkát végző férfi.

E vázlatos, töredékes és föltöbblet fogatalkos pár mutatvány az ő munkásságáról mégis képet adhat róla. De nem volna teljes ez a kép, ha ki nem egészítenék néhány vonással Gámán Zsigmond egyéniségéről.

Mondtuk róla, hogy igazi erdélyi s kolozsvári. Mi fiatalúgnak eleje óta, ilyen típusnak ismertük a régi erdélyit. Illyen-
kül ismerjük a még régiebb életrajzából ezt a már kivesztő típust. Csöndes, jóindulatú, szerény. Vasszorgalmu s e mellett nem csüggedő. Minden csöpp vérével Erdélyhez ragaszkodó, igaz magyar szív. Nem egyoldalú, hanem mesterségét végezve, szépirodalommal, némelyik zenével, művészettel foglalkozik. Az újkor reformszmít megérti, szívesen plántálja át és szakadatlan munkát végez anélkül, hogy gyűlölködjön. Finom, szeretelmű, igazi gavallér ember. Mást nem fojtogat, nem gyaláz: történet nélkül halad a maga útján s öröme, jutalma a családi élet, a természet szépsége, az irodalom, a költészet, a művészet termékei. Elhíheti nekem mindenki, hogy visszagon-dolva vagy huszonöt esztendőre, már fölünk elment, pihenésre tért szép ezüsthajú öregek alakjairól, emlékeztetembe visszatérő feledhetetlen életéből vett vonások, melyek-
kel az igazi régi erdélyi típust, a reform-
korszak, a Széchenyi hatása alatt dolgozó generáció embereit egy-két vonással jelle-
meztem. A Bőli-Farkas Sándor, Béli Ferenc gróf, Mikó Imre gróf, Schütz János és sokan mások életének, tiszteletreméltó nemes lényének vonásaitól ilyen kép áll E vonásokból látok — s látunk Gámán Zsigmondban.

Mennyit tudnék róla, érdemeiről, küzdelmeiről beszélni, írni, csak azokról az időkről, melyek alatt a nyolcvanas évek közepétől kezdve, szerencsém volt tanúja lenni, nagy és áldásos munkássága egy része-
nének. De nem bántom szerénységét s nem fárasztom most már az olvasót apró rész-
letek tömegével. Csak egy párt.

Mint a Kolozsvári Közlöny s a Kolozs-
vár munkatárs, éveken át jártam föl Gá-
mán Zsigmondhoz s ő éveken át nap-nap-
után adott a lap részére adatokat, irányí-
tást számtalan köz dolgoiban. Nem csupán ipari és gazdasági ügyekben intézmények támogatásában adott eszméket, adatokat, ter-
veket. De a fáradhatatlan s kifogyhatatlan volt Kolozsvár város közeletére, egész se-
reg városi ügyére, a közt érdeklő alkotá-
sokra vonatkozó anyag, ötlet irányító eszme termeléseiben.

Nem elégedett meg az indítvánnyal — indítványozni, „rámutatni“ könnyű.

De állandóan s fáradhatatlanul védte, propagálta a közügyeket a nyilvánosság elé tartozó részükben. Soha gyűlöltre nem igazított. A saját nem használta gyilkosnak, sem létrának, sem köpenyünk. Hanem tu-
dásával tapasztalatának gazdag tárházával a saját munkása volt, a tollat s a sajtószabadságot (melyért karddal is kü-
z-

Isten:
— Kit akartok most bevádolni?
— Nem akarjuk mi senki fiát bevádolni, szentséges uram!
Isten hozzánk hajolva folytatta:
— Ő gyermekeim... De hát akkor mit kívántok?
És ő, mellettem állva, megszorítá a kezem, hogy én beszéljek.
Én ezeket mondtam:
— Jöttünk, hogy Téged kérjünk meg, szólj az Emberhez, testvérünkhöz, adj szá-
mára üzenetet nekünk, hogy megértse és hogy...
Isten közbekiáltott:
— Menjete. Vigyétek el neki az üzenet!
Én kérdém:
— De hát mi az üzenet?
Isten felelt:
— Szívetekbe van írva. Vigyétek le neki.
Elindultunk. Az angyalok az ajtóig kísérték. Egyik így szólt:
— Ejnye be szép ruhájok van.
A másik így szólt:
— Mitőlön beléptek, azt hittem sáro-
sak, de látom, hogy csupa arany az öl-
tözetük.
Egy harmadik csitította őket:
— Hallgassatok. Hiszen az a csillogás csak az arcukról áradó fény.
És mi lementünk hozzá, az Emberhez, hogy átadjuk neki az Ur üzenetét.

Trisztia.

dött) tisztelte; hogy a kardot letette, a penna volt kardja és munkaszerszáma. Köz-
delme, munkája mindig tiszta és igaz volt. Humánus, kegyeletes ügyekben épp oly sze-
rettel s buzgalommal fáradt, mint a szak-
jához, hivatásához tartozó ügyekben.

Öröm s szerencse mindnyájunknak, a kiket ért, hogy vele érintkezhetünk, ve-
rejtékes, nemes munkássága széles mezején láthatunk. Szeretetének kincses bányájából jutott mindannyiunknak, példája sokszor lelkesített, csüggedőket fölfrissített. E min-
dig dolgozó, sohasem fáradt, gyűlölködé-
s nélkül való, szerény s oly jóságos uri ember (gentleman) ritka fényes pályát futott meg. Szolgált egy hosszú félszázadon át városát, nemzetét, hazáját. Senkinek romlását nem okozta, csak jót tett, sikerekben, alkotás-
ban gazdag életre nézhet vi sz. Jutalmul kapta számtalan tisztelője, minden ismerőse szeretetén, nagyrabecsülésén kívül, királyá-
nak elismerésén kívül azt a nagy, azt a legedesebb jutalmat: az öntudatot szívében, hogy hű fia volt nemzetének, hogy oda-
adón, lelkesedéssel és szeretettel, egész életén át kötelességet teljesített.

Hajoljunk meg előtte, mély tisztelettel és igaz szeretettel akkor, midőn személyé-
ben ünnepeljük a polgári önzelen munkás-
ságot s a férfiai kötelességűdást s a nemes, emberséges jó szívet.

Gyalui Farkas.

Jókai halála.

— Express tudósítás. —

Halottaiban fekszik a költő díszes ra-
vatalon a Múzeum nagy csarnokában, mely virágdóvó változott. Holnap reggel meg-
nyílik a Múzeum kapuja és száz-
százezer ember indul majd zárandókutrá, hogy még egyszer és utoljára megnézzé a holtá vált költőt, mielőtt utolsó útjára tér. Azután a nemzet megrendítő fájdalomtól kísérve testi porhüvelyé betér az örök ho-
málya, de szelleme örökre közöttünk ma-
rad, hogy el nem múló glóriája legyen idők végezetéig s magyar nemzetnek. A törté-
nelem dolgo följegyezni azt, amit Jókai Mórban vesztettünk. Ebben a pillanatban, a gyász sötét és nyomasztó napjaiban, a mikor a nemzet fájdalom a oly mély, hogy mindenkit szomorúsággal tölt el, a mérle-
gelésnek helye nincs. Csak a fájdalommal teljes nyomasztó érzés hatása alatt állunk, hogy Jókai Mór nincs már az élők között, hogy jóságos, kék szeme megtört s fényes szelleme kilobbant. Bármilyen dicsőséget hagyott is örökül ránk, a fájdalom halála fölött nem enyhül.

A mai nap a csöndes részvét napja. A halott költő a Múzeum előcsarnokának egy kis fülkéjében fekszik, az özevye hangtalan zokogással, kiégett szemekkel mered a semmibe és jár-
kel az üressé vált lakásban, a nemzet pedig néma meg-
illetődéssel, mélységes fájdalommal állja körül azt a koporsót, amely legnagyobb fiának a porhüvelyét zárja magába.

A gyászház.

Az özevgyhez ma is nagyszámban jött részvéttávirat, levél és személyes részvét-
nyilvánítás. Részvéttáviratokat: Thal-
löczy Lajos közös pénzügyminiszteri osztá-
lyfőnök, Zsarnay Béla kamarás, dr. Ladányi Mátyás, Cipernovszky Károlyné Mária-
Grúnból, Altschul Artur, Deutsch Nándor és Simon, Horváth Sándor.

Siklós nagyközség közönsége, amely-
nek Jókai az első országgyűlési ciklusban képviselője volt, a következő levelet küldte az özevgynek:

Méltóságos Asszonyom!

Azon mély és pótolhatlan veszteség, mely Méltóságodat, egy hazánkat is isten-
ben boldogult férje és hazánk, egy korunk legnagyobb költőjének halálával oly várat-
lanul érte, minket, Siklós nagyközséget, nemcsak a nagy ember iránti gyász, hanem volt szeretett képviselőnk miatti is kétsze-
res fájdalommal sújt!

Engedje meg tehát Méltóságos Asszo-
nyunk, egy alkotmányos életünk első, 1861-ik évben volt följelhetlen országgyű-
lési képviselőnek, egy az eddig felül nem mulott költő és írónak, az Ön szeretett férjének ravatalára, elmulhatlan tisztelet-
től és ragaszkodásunk jeléül, szerény koszorunkat elküldjük.

Mély részvétünk ismételt kifejezése mel-
lett maradtunk Méltóságos Asszonyunknak Siklóson, 1904. évi május hó 6-án.

Siklós nagyközség nevében:

Heufner Lajos s. k.,

jegyző.

Mitter Ferenc s. k.,

bíró.

A Nemzeti Múzeumban.

Annak dacára, hogy tizenöt munkás egész éjjel dolgozott az előcsarnokban fel-
állítandó ravatalon, ma délelőtti a munkának még nagyon a kezdetén tartottak. A rava-
taltól ugyszólván még semmi sem készült el, csak az Apafi György szarkofágja körül emeltek három lépcsőt.

Az oszlopokat és a mennyezetet fekete posztóval vonták be, a szobroknak a legna-
gyobb részét pedig kihordták egy szomszé-
dos helyiségre.

Holnap reggelre fölépül a ravatal is, elkészül a díszítés is.

A koporsó az előcsarnoknak egy hat lépés hosszú és négy méter széles kis mel-
lékfülkéjében áll. Két koszoru: Arany Lászlóné és a háziorvosé, a koporsó láb-

részen egy csokor, az özevgyé a fejréssz fölé van téve. A koporsó körül hat gyertya ég és két díszruhás szolga áll mellette őt.

Holnap délelőtti kilenc órától kezdve bocsájtják be a közönséget a ravatalhoz.

A Fővárosi Szegény Gyermekek-
Egyet elnöksége ma dr. Grósz Sándor el-
nökele által rendkívüli ülést tartott, mely-
ben elhatározta, hogy az egyet e hónap 8-ára, vasárnapra tervezett jubiláris ünne-
pét, a Jókai Mór halálával bekövetke-
zett országos gyászra való tekintettel el-
halasztja.

A Petőfi-társaság ma délelőtti ülésé-
ben elhatározta, hogy Jókai Mór temetésén testületileg vesz részt. A társaság kivonul a temetőbe s megvárja, amíg a nagy halottat elhaltatják. Herczeg Ferenc, a társaság el-
nöke a sírnál beszédet mond.

Jókai-gyász a Házban.

— A képviselőház ülése. —

Az új ülészak első ülését a képviselőház a nemzet gyászának szentelte. A királyi kézirat, a melyly az uralkodó a harmadik ülészakot megnyitotta, felolvas-
ták s azután Perczel elnök, Berzeviczy kul-
tusztámszter és Thaly Kálmán, a függet-
lenségi párt tiszteletbeli elnöke adóztak megilletődött, kegyeletes szavakkal Jókai emlékének. A Ház az elnök és a kultusz-
miniszter előterjesztését egyhangulag el-
fogadta.

A képviselőház ülésén különben nagy számmal voltak jelen a képviselők s a kar-
zatok is szufolva voltak. A folyósókban azon-
ban nyomott volt a hangulat. Az emberek nem tudták még mi lesz. És a bizonytalan-
ság nehezen ráfért a lelkekre.

Perczel Dezső fél tizenegykor nyitja meg az ülést. Elmonja, hogy a jegyző-
könyvet már az utolsó ülésen hitelesít-
tették.

Gróf Tisza István: Jelenti a Háznak, hogy legfelsőbb királyi kézirat érkezett. — Kéri annak felolvasását.

Szűts Pál jegyző olvassa a királyi kéz-
iratát, melyly az új ülészakot meg-
nyitja.

A Jókai gyász.

Elnök: Indítványozom, hogy a legfel-
sőbb királyi kézirat tudomásul vétessék és tudomásulvétel és kihirdetés céljából a fő-
rendhához átküldessék. Hozzájárul a Ház?
(Igen!) Ugy ezt a Ház határozataképen ki-
mondom.

Megfogja engedni nekem a Ház, hogy azon eddig folyton követett szokásról és gyakorlatról, hogy a mindenkor ülészak első ülésében egyéb is történjék, minthogy a Ház legközelebbi ülésének napirendje állapításuk meg, ezáltal, tekintettel arra a megrendítő országos veszteségre, amely a Ház ülésének szünetelése alatt ért minket, eltér-
jek, kivételt tegyek. (Halljuk! Halljuk!) Az alatt, míg a Ház üléseket nem tartott, f. hó 5-ikén az esti órákban, elragadta a halál az országos koszorús költőjét, Jókai Mór. Meg-
rendítő eset ez az egész országra, megren-
dítő eset minden emberre és én azt hiszem, hogy ha nem is állna fenn évtize-
dek óta az a benső kápos, a mely a tör-
vényhozást és utóbbi időben annak mindkét házat Jókaihoz kötötte, még az esetben is kötelességgem lenne e helyről megemlékezni az elhunyt nagy hazafirol. Mert Jókai Mór az ő hasznos és a magyar névre csak di-
csőséget árasztó működésében több mint négy évtizedet áll a törvényhozásnak is tagja volt. 1861-ben választott először képviselő-
lővé és 1896-ig tagja volt az országgyűlés képviselőháznak. 1896. óta pedig a tör-
vényhozás másik házában, a főrendiházban működött, mint törvényhozó. Így tehát ez a gyász nemcsak országos jellegű fogva, hanem úgyis mint a Háznak saját gyásza érinti a képviselőházat.

Jókainak, mint íróknak, mint költőnek méltatása teljes valószínű nem e helyre tartozik. Meg fog az történni kétségtelenül. Sokkal inkább is átérzi azt mindenki, hogy-
som erre itt e percben kitérni kellene. Két dolog van azonban, a melyet halgatással nem mellőzhetek és a melyet különösen ki-
emelni kívánok.

Ez a két dolog az, hogy mi Jókai Mórban a leglánglelkűbb, a legtörhetlenebb hazafiak egyikét, az ország legkiválóbb fia-
inak egyikét gyászoljuk, a ki a legmélyebb szeretettel csüggett a hazán, mindnyájunk közös édesanyján. A másik az, hogy Jókai mindvégig megtartotta azt a töegyökös magyarságot, a melylyel ő a magyart a külföld előtt is ismerté, keresett és rokon-
szenvessé tette.

Ezzel formai indítványt nem kívá-
nok tenni a Ház, mivel mai ülésünkben meg határozatol nem hozhatunk. De a Ház meglegyezésével máris intézkedtem, hogy a Ház külső kifejezésül és a Ház összes tag-
jai mélyen érzett részvételenek nyilvánítá-
sául díszes koszoru helyezessék az elhalt hazafi ravatalára. (Általános helyeslés.)

Felkérem azonkívül összes képviselő-
társaimat, hogy a hétfőn délután 3 órakor a Nemzeti Múzeum csarnokában megtar-
tandó végítészésen megjelenni és őt utolsó útjára elkísérni hazafiai kötelességüknek tar-
tsák, természetesen az elnökség vezetésé alatt. (Helyeslés.) Ami most már a külön indítványokat illeti, azokat, miután a hétfői ülésen sem lesznek elkészítettek, a hétfői ülésre tartom fenn és akkor fogok azok iránt a Háznak javaslatot tenni.

A vallás és közoktatásügyi miniszter ur kér szót.

Berzeviczy Albert: T. Ház! Én a kor-
mány nevében is hozzájárulok a mélyen t. elnök ur előterjesztéséhez, annak minden részéhez. Nem kételkedhetem benne, hogy a magyar képviselőház méltó és hű kifeje-
zője lesz a nemzeti közérzetnek, amely megilletődéssel borult a nagy költő rava-
talára és kívánja őt a nemzet halottjaként gyászolni. (Helyeslés.)

Jókai írói munkásságával Magyaror-
szágnak annyi és oly maradandó dicsősé-
get szerzett, hogy a magyar nemzet önön-
magát kisebbitené, ha a kegyeletnek méltó kifejezését nem találná annak a költőnek az elhunyt alkalmából, aki a magyar név-
nek, a magyar költészetnek a világ minden méltó nemzete körében számtalan barátot szerzett. (Élénk helyeslés.) aki pazar gaz-
dagságu képzeletével világokat fedezett fel, nemze e és a többi méltó nemzetek szá-
mára, akinek a működése elválaszthatatlan összeforr nemzetünk egész utabbi kori történetével. (Ugy van! Ugy van!)

A nemzet újjászületésének nagy napja-
ban Petőfi oldalán mint az új szabadság és az új nemzeti élet lángszavú első hirnöke szólalt meg. (Ugy van! Ugy van!) A nemzet tetszhalálának gyászos éveiben humorának ragyogásával, pátozának tü-
zével, nyelvének csodás varázserőjével élesítgette-ébreztette elalált nemzetét és az újabb alkotmányos korszakban a király és a nemzet egyező elismerésétől kör-
nyezve, soha le nem téve lantját, fárad-
hatatlanul, kifogyhatatlan képzelettel és soha nem lankadó munka- és alkotási kedvvel érte el, mint a nemzet valódi poéta laureátusa a patriarhák korát, amely most nekünk még mindig korán egész nemzeté-
nek halájától, szeretetétől, kegyeletétől ki-
sérve szállt szál a tavasz virágaitól behin-
tette sírjába.

Tisztelet képviselőház! A költő halála olyan időben következett be, amidőn az országgyűlés szünetelt és ezért a kormány kötelességének tartotta a törvényhozás jó-
váhagyásának reményében saját felelősé-
gére tenni meg a legszükségesebb intéz-
kedéseket arra nézve, hogy Jókai mint a nemzet halottja az ő nagy nevéhez és a magyar nemzethez méltó végítészésben részesüljön. (Élénk helyeslés.) Annak ide-
jében bátor lesznek a kormány részéről tett intézkedések és azok során felmerülő ki-
adásokról a t. Háznak tüzetes előterjesz-
teseket tenni, most a Ház megalakulása előtt tudtommal formázerti határozatot nem hozhatna és azért csupán arra szorit-
kozom, hogy a kormány ezen megtett in-
tézkedéseiről a t. képviselőháznak rövid előzetes jelentést tegyek és az elnök urnak a Ház nevében tett kijelentéséhez és intéz-
kedéséhez hozzájáruljak.

Endrey Gyula jegyző: Thaly Kálmán! Thaly Kálmán: Meghatva azon orszá-
gos gyásztól, mely nemzetünket sújtotta, érzelmeimnek szavakat alig találva állók itt. Költőről és pedig szellemóriásról lévén szó, nem követtem szerény tehetségem-
mel az ő káprázató fantáziáját. Ha őt, nemzetünk elhalt büszkeségét hasonlítani akarom valamihez, először a magyar Par-
nassus égének legragyogóbb csillagjai jut-
nak eszembe. Fényesebb volt ő költői szel-
leme nagyobb fényt szőrt nemzetünkre, mint egy csillag. Nagy halottunknak, mint költőnek, mint embernek is megbecsül-
hetlen nemes tulajdonsága volt az ő csodá-
latos képzeletével és mesteri tollával le-
bűvölte az emberiséget, addig másrészt az ő hatása, az ő fénye melegítő is volt. E-
ppen az adja meg az ő teljes nagyságát, hogy az ész, a képlelem csodás hatásán kívül a szív hatását Jókaiában nem nélkülözték soha! Az ő szíve, mikor legremekebb műveit is írta, mindig hazájáért dobo-
gott. Regényeiben, munkáiban minden magyar kieri a hazaszeretetet. Ezért ked-
vesebb ő nekünk, mint akár a csillagok fénye, akár az északi fény. Olyan ő költé-
szetünk egén, mint a melegítő nap. Mikor én élttem ifjúságomat, mi, Jókai akkori ol-
vasói tudjuk legjobban mi volt Jókai a magyar nemzetnek. Az isteni gondviselés a negyvenes években gazdagon gondoskodott nemzetünknek szellemóriásokról. Hogy csak a három legnagyobbról szól, ott az első Kossuth Lajos, a kinek mint az új kor Demosthenesének és Cicerojának szónoki nagysága előtt az új és az ő világ egyaránt letorol. A második Petőfi, minden idők leg-
nagyobb lírikusa, Jókai benső barátja. Vége Jókai a harmadik, a kit az egész méltó emberiség gyászol.

Jókai műveit lelkesedéssel olvasta az egész magyar ifjuság, az öregek pedig köny-
nyezve olvasták az ötvenes évek sötét kor-
szakában a bujdosó naplóját. Ő tartotta fenn az ötvenes években és a hatvanas évek elején a regényt, ő táplálta a magyar haza-
fiat, hogy végre elne csüggedjünk; halhatatlanok azok az érzések, a melyeket ő vas-tollával azon időben szerzett. Adott az ő emlékezte, a mely mindenkoron di-
csőséget fog hozni a magyar irodalomra és költészetre, mert költő, irodalmi érdemei elvéthetetlenek. Én tehát t. Ház legmélye-
ben meghatva hajtom meg zászlómat és a párt zászlaját is, (Helyeslés a szélsőbalon) a melynek nevében van szerencsém be-
szélni a nagy halott emlékezte előtt. Tisz-
telettel, kegyelettel, honfui halával adózom kegyelem és mindazon előterjesztéseket, a melyeket az elnök és a közoktatásügyi miniszter ur méltóztatott megtenni, helye-
seljük, részünkről teljes tisztelettel, kegye-
lettel és gyászszal járulunk hozzá. (Élénk helyeslés.) Ezután elnök a legközelebbi ülés idejére és napirendjére proposíciókat tett és ezeket a Ház elfogadta. A jegyzőkönyv hitelesítése után a mai ülés véget ért.

Elnök: A legközelebbi ülés hétfőn d. e. 10 órakor lesz. Napirendje a két aienök, a háznagy s a jegyzők választása s a Ház osztályokra osztása. Kedden a szakbizott-
ságokat választják meg. Az ülés végén még felolvasták és hitelesítették a jegyzőkönyvet.

A gyász Kolozsváron.

A nemzet gyászában Kolozsvár város közönsége is hiven osztozik. Akár merre nézünk, mit csak látunk, hallunk, minden azt hirdeli, hogy meghalt Jókai. A májusi szellőben lengedező gyászlombok, a lelkek mélyből felszakadó sóhajok mind a nagy költő megdicsőüléséről szólanak. A mi gyászunk mély, igaz és őszinte.

Nemcsak a költő-királyt illeti ez, ha-
nem az embert is, kinek testét átadhatták az anyaföldnek, de lelke itt fog maradni miközöttünk, azt nem ízheti ki a mi lel-
künkől semmi sem.

A Nemzeti Múzeum csarnokában fel-
állított baherravatala a mi virágainkat is le-
rakják. Kolozsvár városából egész bucsujárás indul meg a mai napra, a város, az egyetem, az irodalmi társaság, a hírlap-
írók, a szintársulat képviselői zárandokol-
nak fel az ország fővárosába, hogy a ke-
gyelet adóját lerójják a nagy, a halhatatlan halott emlékének, kitől a nemzetre hír, di-
csőség, áldás háromlott.

A város részvéte.

Kolozsvár szabad királyi város, mely-
nek a megboldogult díszpolgára volt, mint tegnapi lapunkban megírjuk, külön gyász-
jelentésben emlékezett meg a mérhetlen veszteségről. A város koszorúját küldöttség viszi fel a fővárosba. A küldöttséget Sa-
lamon Antal tanácsos és dr. Ester-
ház László főjegyző vezetik.

Az egyetem részvéte.

A tudomány egyetem tanácsa tegnap délután dr. Schilling Lajos prorektor el-
nökele által rendkívüli ülést tartott. Az egyetemi tanács elhatározta, hogy a teme-
tési képviseltti magát és koszorút tesz le a ravatalra.

Az egyetem képviselőiben holnap a déli vonattal Budapestre utaznak dr. Apáthy István egyetemi rektor vezetésével mellett dr. Pisztóry Mór jogi kari, dr. Hoór Károly orvostani dekánek, dr. Moldován Gergely prodekan, dr. Fabinyi Rudolf math. és terméstudományi kari dekan.

Az egyetem koszorújának felirata: Jókai Móricnak — a kolozsvári tudomány-
egyetem.

Előadások előtt több tanár emlékezett meg a nemzet halottjáról. Dr. Széchy Károly előadást egészen Jókainak szentelte, megragadó stílusban vázolván Jókai irodalmi működését. Szédeczy Lajos dr. 48-as szereplését méltatta Jókainak, majd fántázójának bámulatos termékenységéről szólt hallgatói előtt.

Az Erdélyi Irodalmi Társaság részvéte.

Az E. I. T. választmányi ülésen be-
szélte meg, hogy mily módon adjon kifeje-
zést részvéteinek. Majd az ülés folyamán részvéttáviratokat intéztek a gyászoló család-
hoz és elhatározták, hogy küldöttség által tétetik le a koszorút a ravatalra. A társa-
ság küldöttségét dr. Csengeri János vezeti.

Az iskolák részvéte.

A róm. kath. főgimnázium tanári kara részvét-táviratokat intézett a gyászoló család-
hoz. Az iskolák önképzőköre gyászünnepélyt rendez a napokban.

Az unitárius kollegium tanári kara hatalmas koszorút küldött a ravatalra. A koszoru felirata ez: Egy az Isten — szer-
zőjének — a kolozsvári unitárius kollegium. A kereskedelmi iskola tanulóifjusága és a tanítónevelők intézet növendékei a temetés napján gyászünnepélyeket rendeznek.

Az Egyetemi Kör részvéte.

Az Egyetemi Kör szintén küldöttségi-
leg vesz részt a temetésen. A ravatalra az egyetemi polgárság nevében Makoldy Győző kör elnök díszes koszorút tesz le.

Jókai Kolozsvárról.

Itt történt a Mátyás-ünnepségek alkal-
mával, a mikor itt járt a nagy költő nevé-
vel együtt. A színház díszelőadás után be-
tértek Nagy Gábor ütemébe, mely akkor zsufova volt vendégekkel. Csudás jelenet történt akkor, a milyet még Nagy Gábor vendéglőjének falai sem tapasztaltak. Pedig lakott már közöttük főherceg is, tábornok is, miniszter is. Az egész jelenlővő közön-
ség felléalt az asztaloktól. S harsány él-
jenzés után rázendítettek a Hymuszra. Jókai megállt nevével a terem közepén, levette a kalapját és megilletődvé hallgatta végig az éneket. S a közönség hosszú ideig lelkesen ünnepelte az őz költőt....

1904. Május hó 1-ével új előfizetést nyitottunk az „UJSÁGRA“-ra.

Május hónapra 2 korona.
1-től janus 30-ig 4 „
szept. 30-ig 10 „
dec. 31-ig 16 „

Kérjük azokat a t. c. vidéki előfizetőket, kiknek előfizetése lejárt, hogy az „UJSÁG“ megrendelését minél előbb megújítani szí-
veskedjenek.

UJDONSÁGOK.

Kolozsvár, máj. 8.

Erin hárfaja.

— Moore. —

A hárfa! Némán, félig eltemetve,
Találtam őt egy sír éjfélen.
S én büszke vágyggyal a szivemre írtam :
— Jer a mosolygó fényre énelem!
Es vittem föl! S ő, hányszor eldallta
A szerelem vlg. üjjonóg dalát!
S hányszor zokogta égő sejtelenben,
A sok borongó, bús melódiát!....

Erin hárfa! hünyj le, csöndesülj le!
Végso dal ez, mely hűrodon fakad!
Pihenj, a mig egy méltó, hű utód majd
Költői lánggal újra megragad.
S ha harcos és szerelmes himnuszában
Dalomról szó lesz: tiéd a babér!
Tiéd a dallam!... és hogy én mi voltam?
Mi átfuvalt bús hűrodon, — a szél....

Biró Artur.

Sz.: 108—1904.
vhtó.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzétteszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszéknek 1903. évi 4341. számú végzése következtében Dr. Tauber Farkas ügyvéd által képviselt dr. Szentgyörgyi István dr. Bogdán Péter ellen 550 kor. s. jár. erejéig elrend. 1903. évi május hó 15-én foganatosított költési végrehajtás útján felülfoglalt és 2070 koronára becsült következő ingóságok u. m.: házbútorok, stb. nyilvános árverésen eladandók.

Mely árverésnek a helyi városi kir. járásbíró 1904. évi VI. 63/1. számú végzése folytán a fennírt kötelezősége, ennek 1903. évi december hó 6. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltóidő és eddig összesen 105 K. 45 fill.-ben az ez utáni bíróság már megállapított költségei erejéig Kolozsvárt, Mátyás kir.-tér 25. sz. a. leendő esküszöke 1904. évi május hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzítés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsárón alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1904. évi április hó 6. napján.

Ligeti József,
kir. bír. végrehajtó.

Szám: 125—1904.
vhtó.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzétteszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszéknek 1903. évi 2447. számú végzése következtében Dr. Papp József ügyvéd által képviselt Frommer Elemér javára Bornyász E. J. czéggel ellen 123 kor. 59 fillér a járulékal erejéig elrendelt, 1903. évi március hó 6-án foganatosított költési végrehajtás útján felülfoglalt és 712 koronára becsült következő ingóságok, ugyint: házbútorok és 1 czimbalom nyilvános árverésen eladandók.

Mely árverésnek a helyi városi kir. járásbíró 1904. évi VI. 38/1. számú végzése folytán fennírt kötelezősége és egyéb bíróság már megállapított költségei erejéig Kolozsvárt megközelítő Unió-utca 12. sz. alatt és folytatva Asszupatakon Hock Györgyné tanyáján leendő esküszöke 1904. évi május hó 13-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzítés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsárón alul is el fognak adni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1904. évi április hó 10. napján.

Ligeti József,
kir. bírósági végrehajtó.

3243 1—1

4000

forintos kölcsönt

óhajt nagy jövedelmű nyugdíjkezes tisztviselő 6% kamat és 10%-nyi évi törlesztési módot mellett sürgősen tőkepénzes egyenlőt felvenni.

Szives ajánlatok:

„BIZTOS PÉNZ” jellege alatt e lap kiadóhivatalába — kértetnek.

Diszkrétio garantáltatik!

Vizakna = sósfürdő.

Az ujonnan emelt „Pretoria” épületében a fürdők közelében, nagy verendával, tágas szép kerttel,

12 teljesen beburkolozott egyes szoba honapszámra kiadó!

Esetleges felvilágosításokkal szívesen szolgál a házfelügyelő Vizaknán és Verderber Zsigmond, Nagy-Szeben.

Ötven évi siker!

Eszéki arczenőcs

— és eszéki —

„Salvator” szappan

eltávolítja a szepit, májfoltot és a bőr összes tisztatlanságát. — Valódi csakis a

Dienes J. C. „Salvator” gyógytárából.

5208 Eszéken, felsőváros. 5—15

1 tégely 70 fillér és 1 korona. Ezen cikkek mentek minden 1 drb Salvator-szappan 1 kor. 1 tégely közti pasztu 1 K. 20 f. Lyoni ríspor kis doboz 1 K., nagy doboz 2 korona.

Dr. Szombathelyi Gábor

belügyminiszterileg engedélyezett

vizgyógy-intézete

Kolozsvár, (Diána-fürdő.)

A legmodernebb balneotechnikai eszközeivel felszerelve, egész éven át nyitva. Alkalmazásban levő gyógyeszközök. A tudományos vizgyógy-mód összes eljárásai, egybekötve lényegesen kamrával, a villamos gyógy-mód minden nemével (Franklinizatio, faradizatio, galvanizatio, 2 rekeszű villamos kád) elektro-termo és vibratios masszázzsal, Frankel-Goldheider-féle tabletták kezelettel mesteres szénasavas és egyéb gyógyfürdővel.

Mind ezek javára vannak idegbántalmaknál, ideggyengeségnek (Neurasthenia) ideggyengeségnek, idős étvágytalanságnál, fejfájásnál, szédülésnél, vérkeringési és emésztési zavarnál, gyomor és belek renyheségénél, elhízás kórosánál, oszonnál, női bántalmaknál, vesebetegségeknek és mindenütt ott, hol erősbítés és tüdős vételek célja.

Intézetem a kolozsvári gyönyörű Sétány elején és a Fellezvár vezető serpentin „Erzsebet-sétány” és hid mellett fekszik és ezért soványító, teremtő, ivó- és szőlő- és savó-curára kiválóan alkalmas.

A kezelési személyes vezetésem és ellenőrzésem alatt folyik és szigorúan individuális.

Felvilágosítás és prospektus bérmentesen.

ÁRAK MÉRÉSEKELTEK! 2346 1—2

Sz.: — /1904.
tkvt.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék mint tkvt. hatóság közzétteszi, hogy a kolozsvári takarékpénztár és hitelbank részvény-társaságnak Desbordes Emil és neje szül. Soltes Zsuzsanna kolozsvári lakos végrehajtást szenvedők elleni 4000 korona tőke-követelés és jár. iránti végrehajtás ügyben az árverést elrendelte a kolozsvár városi kir. bíróság területén levő kolozsvár városban és határán fekvő és a végrehajtást szenvedők nevén felvett Kolozsvári 5562 sz. tkvtben A + 2 rdsz. 2841/1 és 2942/2/1 hrsz. a. házas telekre és kerte 2233 K. becsértékben mint ezennel megállapított kikiáltási árban és hogy a fennebb megjelölt ingatan az 1904. évi május hó 25-ik napján d. e. 10 órakor a helyi igazságügyi palotában, Honvéd-utca (földszint) 54. számú szobájában megfoganatosított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár alul is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak, az ingatlanok becsárónak 10%-át bántapénzzel készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én. 3353 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kikiáltott kezeihez letenni vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályzatú elismervényt átszolgáltatni.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint tkvt. hatóság.

Kolozsvárt, 1904. évi januárus hó 6. napján.

Dr. Szentkirályi Gyula bíró helyet:

Ádám Dénes,
kir. törvsz. bíró.

EMKE Gyűjtő
TEMESEVÁRI GYŰJTŐMÁNY
5% AZ EMKE JAVÁRA

3193 6/12

nevezik

GAEDICKE

bankházát a legnagyobb

Szerencse-gyűjtődének?

Mert ott a legtöbb főnyereményt fizették ki

Mert ott a 602000 K. jutalmat

Mert ott 3-szor a 400000 kor. főnyer.

Mert ott 3-szor a 100000 „ „

Mert ott 1-szer a 70000 „ „

Mert ott 4-szer a 60000 „ „

Mert ott 3-szor a 30000 „ „

Mert ott 5-ször a 25000 „ „

Mert ott 10-szer a 20000 „ „

nyerték és

Mert más gyűjtőde hasonló

eredményt felmutatni nem tud.

A ki tehát főnyereményhez akar jutni, siessen a

XIV-dik magyar kir. szabadalm. osztálysorsjáték

május 8. és 15-én megtartandó

húzásához postautalványon vagy utánvét mellett

1/12. 1/6. 1/3. 1/1.50 sorsjegyeket

koronáért rendelni

Gaedicke

bankházánál

Magyarország legnagyobb szerencse-gyűjtődeje

Budapest, Kossuth Lajos-utca 11. szám.

Postatakarékpénztári befizetési lapok-

kal az összegek postadíjmentes átutalhatása

céljából kívánatra szívesen szolgálok.

Levágandó rendelőlévél.

GAEDICKE A. urnak

BUDAPEST.

Szíveskedjék czimemre I. osztályu eredeti Magy. kir.

szabad. osztálysorsjegyet a hivatalos tervvel együtt küldeni.

Az ellenérték: kor. utánvételezendő

postautalványon küldöm.

A név kívánt

Eladó telkek

házhelyeknek 400² vagy nagyobb területekben jutányos árakért eladók.

Értekezhetni lehet: **B. Bak Lajos-nál Malom-utca 28. sz.**

ÉRTESÍTÉS!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség, kávéház tulajdonosok, társulatok és kaszinók figyelmét felhívni ama körülményre, hogy

néhal férjem

PÁLLÁN HENRIK

jóhírnévnek örvendő üzletét a legkitünőbb munkaeörökkel láttam el és azt tovább

folytatom, hol — jutányos áron — kész

billiárdok, dákok, golyók

stb. mindenkor nagy választékban találhatók.

További becses pártfogásukat kérve maradtam

3198 6—6 **Özv. Pállán Henrikné.**

A Nagyszebeni

Földhitelintézet

törlesztéses jelzálog-kölcsönöket ad:

2000 koronától kezdő összegekben, mely kölcsönök készpénzben fizetendők ki és 4. 4 1/2, 4 1/4 és 5% kamattal és 1/2% kezelési díj mellett a tőketörlesztéssel együtt fél évi részletekben visszafizetendők a következő feltételek alatt, még pedig minden 1000 korona tőke után fizetendő:

A) 1. 10 évi törlesztésre fél évenként K. 65.04 f.
2. 20 évi " " K. 41.75 f.
3. 30 évi " " K. 34.79 f.

Legkisebb kölcsön 2000 korona, kivételesen 1000 koronától fogva is.

B) 2860 48—*
1. 15 évi törlesztésre fél évenként K. 48.52 f.
2. 25 évi " " K. 36.57 f.
3. 35 évi " " K. 32.05 f.

Legkisebb kölcsön 5000 korona.

C) 1. 30 évi törlesztésre fél évenként K. 32.92 f.
2. 40 1/2 évi " " K. 29.69 f.
3. 50 évi " " K. 28.22 f.

Legkisebb kölcsön 10.000 korona.

D) 1. 50 évi törlesztésre fél évenként K. 26.14 f.

Legkisebb kölcsön 30.000 korona.

Az ötven évi kölcsönök csak földbirtokokra adandók, a többiek nagyobb vidéki városokban házakra is megelőző helyszíni szemle után.

Kölcsön folyamodványok az alulírtakhoz benyújthatók, ki minden bővebb felvilágosítást is készséggel ad.

Erdeélyi erdő-faanyag- és bányá-ügynökség.

Gombos Benő Kolozsvár. Malom-utca 16. sz.

Eladó!

Egy fűszer üzlethez való berendezés!

3226 Értékezhetni lehet: 3-3

Emke-tér 19. sz. a.

A híres és közkeveltségnek örvendő

Répati savanyuvíz

mindig friss töltésben kapható minden fűszer-kereskedésben és vendéglőben

Kizárólagos főraktár Kolozsvárt:

Veress Károly Dézma-utca 1. (Telefon 466)

Alapított 1873. Alapított 1873.

3178 AJÁNLOM SZABADALMAZOTT 8—16

JÉGHÜTŐIMET

melyek igen takarékos

jégmedenczéivel

vannak felszerelve.

Hentes üzletek, tejelárusítók és privát házaknak igen alkalmas.

Raktáron áll 300 koronától 400 koronáig.

— Árjegyzék bérmentve —

SEEMANN J. lakatos, tizedes-mérleg,

fűvő és jégűtő készítő.

3283 Árjegyzékkel kívánatra ingyen szolgálok. 3—10

Mátyás király- téri

Virág-üzletemben

készülnek a legizlésebb

virág-csokrok

és divatos

disz-koszorúk,

oltott rózsák

a legjobb és legszebb

fajokban megrendelhetők

Farkas Antal műkertésznel

Kolozsvárt.

Eladó magastörzű rózsák 16000 l. osztály

erősség szerint 40 fillér, — II. osztály 30 fillér. —

Kertészeti telep:

Téglás-utca 18. sz.

3283 Árjegyzékkel kívánatra ingyen szolgálok. 3—10

Nincs pattanás!

külítés, miteser, szepítő, májfolt vagy más arcz-tisztatlanság, annak az arc-án, a ki a világhírű valódi angol, teljesen ártalmatlan Balassa-féle

Ugorkatejet

használja, mely az arczot üdíti, fehériti és frissíti. Hatása biztos már 2—3-szori bekenés után.

Vigyázzunk, hogy minden üvegen a „Balassa” név látható legyen. Üvege 2 korona, hozzá valódi ugorkaszappan 1 korona, puder 1-20 korona. Kapható minden gyógyszerárban.

Postán szétküldi: Balassa K. gyógyszerár, Budapest—Erzsébetfalva. Óvakodjunk utánvételről. Főraktár Kolozsvárt: Burger Frigyes droguériában, dr. Hintz György gyógyszerárában.

390513/10

Kolozsvári

Kereskedelmi Bank

***** részvénytársaság. *****

Üzletkörünkbe az osztálysorsjegyek árusítását

fővéve, van szerencsénk t. üzletfeleinket fölhívni, hogy a magy. kir. szabad.

XIV. osztálysorsjáték I. osztály megkezdődik, a sors-

lyára, melynek húzása már **május hó 17-én** jegyeket nálunk mielőbb

megrendelni szíveskedjenek. — Sorsjegyeinket az előnyesen ismert budapesti Bel-

városi váltóüzletnél szereztük be, hol már eddig is

a legtöbb és legnagyobb nyeremények itten fizetettek ki, és pedig

a 823 számra 4/5 részben.....K. 605.000

a 17289 " 8/8 " 400.000

a 70958 " 4/4 " 100.000

a 31267 " 1/1 " 30.000

a 48670 " 8/8 " 30.000

a 54150 számra 8/8 részben.....K. 30.000

a 75309 " 8/8 " 30.000

a 835 " 4/4 " 20.000

a 48684 " 8/8 " 20.000

A sorsjegyek hivatalos vételára:

1/4 sorsjegy K. 12.—, 1/2 sorsjegy K. 6.—, 3/4 sorsjegy K. 3.—, 1 sorsjegy K. 1.50.

Kolozsvári kereskedelmi bank.